

ส่วนที่ 2.5 ด้านการแก้ไขปัญหการกัดเซาะพื้นที่บริเวณชายฝั่งและ การจัดการทรัพยากรชายฝั่งแบบบูรณาการ

การดำเนินงานในช่วงโครงการระยะที่ 1 นักวิจัยชุมชนได้ร่วมกับนักวิจัยในโครงการฯ ศึกษาสาเหตุการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณชุมชนบ้านเปร็ดในและศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบและแนวทางแก้ไขปัญหการกัดเซาะของชุมชน ทำให้มีความสามารถในการประเมินประสิทธิผลของเต้ายางในการลดพลังงานคลื่น ส่งเสริมการตกตะกอนด้านหลังแนวเต้ายาง และเพิ่มทรัพยากรสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่ง ตลอดจนสามารถจัดทำแนวปักไม้ไผ่ผสมแนวเต้ายางบริเวณชายป่าชายเลน เพื่อทดลองและแสวงหาแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพของเต้ายางรูปแบบเดิมในการลดการกัดเซาะชายฝั่ง การดำเนินการดังกล่าวที่ผ่านมาได้มีกิจกรรมดังต่อไปนี้ ได้แก่

- การสำรวจภาคสนามร่วมกันระหว่างนักวิจัยในโครงการกับนักวิจัยชุมชน
 - การปรับปรุงประสิทธิภาพของเต้ายาง
 - การประมวลองค์ความรู้ร่วมกับชุมชน จนได้ผลเป็นองค์ความรู้ของนักวิจัยชุมชน ความรู้เกี่ยวกับสถานภาพทรัพยากรชายฝั่งได้แก่ แพลงก์ตอนพืช แพลงก์ตอนสัตว์ สัตว์หน้าดิน และสัตว์น้ำเศรษฐกิจในพื้นที่สาธิต
 - การทดลองทำแนวปักไม้ไผ่ผสมแนวเต้ายางต้นแบบบริเวณปากคลอง 7-8
- อย่างไรก็ตามองค์ความรู้ดังกล่าวยังจำกัดเฉพาะนักวิจัยชุมชนของบ้านเปร็ดใน หรือหมู่ที่ 2 ยังไม่สามารถครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งตำบลห้วงน้ำขาวทั้งหมด จึงดำเนินกิจกรรมเสริมสร้างบทบาทนักวิจัยชุมชนให้เป็นผู้ถ่ายทอดและร่วมกันพัฒนาเครือข่ายงานด้านการแก้ไขปัญหการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่งไปยังชุมชนใกล้เคียงและหน่วยงานที่สนใจ ทั้งนี้ได้คัดเลือกภาคีเครือข่ายตำบลห้วงน้ำขาว ซึ่งอยู่ในบริเวณรอบหมู่ที่ 2 บ้านเปร็ดใน
- โดยกำหนดบทบาทให้นักวิจัยชุมชนเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล และทำหน้าที่เป็นวิทยากรถ่ายทอดและเผยแพร่ข้อมูลด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่บริเวณชายฝั่ง ให้กับภาคีเครือข่ายชุมชน ผู้สนใจ

ผลการดำเนินการแก้ไขปัญหการกัดเซาะพื้นที่บริเวณชายฝั่งและการจัดการทรัพยากรชายฝั่งแบบบูรณาการ มีดังนี้

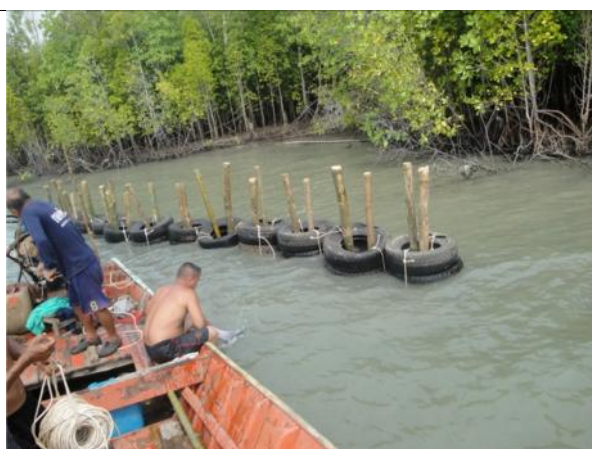
2.5.1 การจัดประชุมวางแผนการทำงานด้านการแก้ไขปัญหการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่ง ระหว่างนักวิจัย นักวิจัยชุมชน และภาคีเครือข่าย

การจัดประชุมภาคีเครือข่าย โดยรับฟังข้อคิดเห็นและความสนใจของแต่ละหมู่บ้านในการเข้าร่วมกิจกรรมการแก้ไขปัญหการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่ง โดยหมู่ที่ 3 บ้านอ่าวกรูด ได้สนใจเนื่องจากมี

บริเวณป่าชายเลนติดกับหมู่ที่ 2 บ้านเปร็ดโน ที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีเครือข่ายและรับการฝึกอบรมด้านการติดตามและประเมินประสิทธิภาพแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

2.5.2 การติดตาม ประเมินประสิทธิภาพแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งที่ได้จัดทำไว้ หมู่ที่ 2 บ้านเปร็ดโน หลังก่อสร้างเป็นเวลา 3 ปี ระหว่าง 2556-2558

จากการที่นักวิจัยชุมชนหมู่บ้านเปร็ดโน ได้ร่วมกิจกรรมการจัดทำแนวปักไม้ไผ่ผสมแนวเต้ายางบริเวณป่าชายเลน เพื่อทดลองและแสวงหาแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพของเต้ายางรูปแบบเดิมในการลดการกัดเซาะชายฝั่ง พบว่าได้มีการตรวจติดตามเป็นระยะ บริเวณปากคลอง 7-8 หมู่ที่ 2 ได้ผลดีในระดับน่าพอใจ โดยพบว่าการงอกของดินบริเวณหลังแนวปักไม้ไผ่ร่วมกับแนวเต้ายาง

ระหว่างสร้าง กพ. 2556

พื้นที่บางส่วนนอก มิย 2557

ภาพที่ 2.5.1 พื้นที่หลังแนวป้องกันไม้ไผ่ชายฝั่งทะเลหมู่ 2 เดือนมิถุนายน 2557

2.5.3 ขยายเครือข่ายการดำเนินงานป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งไปยังชุมชนพื้นที่ใกล้เคียง หรือชุมชนที่สนใจและมีปัญหาคล้ายกัน โดยมีกิจกรรม เช่น การร่วมเก็บข้อมูลติดตามการเปลี่ยนแปลงการกัดเซาะชายฝั่ง การจัดเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้และประสบการณ์เรื่องการกัดเซาะชายฝั่ง การจัดประชุมหารือแผนการป้องกันปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่งร่วมกับเครือข่าย

1) ฝึกอบรมการตรวจติดตามและการประเมินประสิทธิภาพแนวป้องกันโดยการออกภาคสนาม พร้อมทั้งสาธิตติดตั้งเสาไม้วัดการเปลี่ยนแปลงพื้นทะเล และได้จัดทำเสาไม้วัดการเปลี่ยนแปลงพื้นทะเลร่วมกันระหว่างนักวิจัยชุมชนหมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 3 จำนวน 12 ต้น บริเวณหน้าและหลังแนวปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นหมู่ 3 ตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม พ.ศ. 2557 และทำการวัดระดับพื้นทะเลปากคลอง 10-12

ภาพที่ 2.5.2 นักวิจัยชุมชนหมู่ 3 ติดตั้งไม้วัดระดับการเปลี่ยนแปลงพื้นทะเล เดือนมกราคม 2557

2) การลงพื้นที่สำรวจแนวปักไม้ไผ่ในแนวพื้นที่ป่าชายเลนหมู่ที่ 3 บ้านอ่าวกรุด บริเวณแนวปักไม้ไผ่ ปากคลอง 12-13 ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนโดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จัดสร้างให้ ยาว 1.5 กิโลเมตร พบว่าแนวปักไม้ไผ่มีการชำรุดในบางจุด นอกจากนี้ในบริเวณแนวปักไม้ไผ่ได้มีการประมงโดยวางลอบปูม้า และประมงชายฝั่ง ซึ่งเป็นจุดสังเกตได้ว่าบริเวณนี้มีการเพิ่มขึ้นของสัตว์น้ำ รวมทั้งผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์คือ มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพทะเลคือมีดินงอกในหลังแนวปักไม้ไผ่ แม้จะมีคลื่นบริเวณหน้าแนวไม้ไผ่ที่มีแรงปะทะกับแนวไม้ไผ่ ซึ่งแนวไม้ไผ่ได้ช่วยลดแรงปะทะ

ภาพที่ 2.5.3 สำรวจแนวปักไม้ไผ่หมู่ที่ 3 วันที่ 22 มีนาคม 2558

ภาพที่ 2.5.4 แนวปักไม้ไผ่หมู่ 3 พบมีการชำรุด

ภาพที่ 2.5.5 การวางลอบปูม้าและประมงชายฝั่งอื่นๆมากบริเวณแนวปักไม้ไผ่

ภาพที่ 2.5.6 พื้นดินหลังและนอกแนวปักไม้ไผ่ หมู่ 3 ยังไม่แข็งตัวมีลักษณะเหลว

ภาพที่ 2.5.7 คลื่นหลังแนวปักไม้ไผ่ยังแรงอยู่และตรงเข้าสู่ป่าชายเลนด้านหลัง

2.5.4 ติดตามแนวปักไม้ไผ่หมู่ 2 บ้านเปร็ดโน หลังก่อสร้างเป็นเวลา 3 ปี ระหว่าง พ.ศ.2556-2558

คณะนักวิจัยและนักวิจัยชุมชน ได้ร่วมกันออกสำรวจบริเวณแนวปักไม้ไผ่ในพื้นที่หมู่ที่ 2 บ้านเปร็ดโน หลังจากที่ได้ก่อสร้างแนวปักไม้ไผ่มานานกว่า 3 ปี ทั้งนี้ พบว่ามีการชำรุดของแนวปักไม้ไผ่ และหลักวัดระดับพื้นทะเลใหม่หมู่ 2 ระหว่างปากคลอง 7-8 โดยได้ดำเนินการซ่อมแซมในบางส่วน ทั้งนี้จะต้องดำเนินงานซ่อมแซมและตรวจบำรุงรักษาเป็นระยะ

ภาพที่ 2.5.8 ซ่อมหลักวัดระดับพื้นทะเลใหม่หมู่ 2 ระหว่างปากคลอง 7-8

2.5.5 การทดลองฟื้นฟูป่าชายเลนหลังแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

การทดลองปลูกเสริมป่าชายเลนหลังแนวป้องกันฯ ต้องใช้เวลาถึงเกือบ 2 ปีเพื่อชี้แจงข้อดีข้อเสีย เนื่องจากชุมชนมีประสบการณ์รับรู้จากการที่มีกลุ่มต่างๆ เข้ามาทำกิจกรรมปลูกป่าชายเลนในพื้นที่ใกล้เคียงและไม่ได้ผลเนื่องจากสาเหตุต่างๆ ทั้งนี้จากโครงการระยะที่ 1 จึงได้สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ และได้ข้อสรุปว่าต้องใช้ต้นไม้ที่เป็นไม้เบิกนำด้านนอกแนวป่าชายเลนที่ติดทะเล ซึ่งพื้นดินจะเป็นโคลนเหลว ต้นไม้ที่เหมาะสมคือ แสม และ ลำพู กล้าไม้ที่นำมาปลูกต้องมีขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่จะจัดหาได้ เพราะจะได้ไม่ตายเนื่องจากถูกคลื่นและสัตว์น้ำเช่นเพรียงหิน และปูทะเลเกาะหรือหนีบขาด ทั้งนี้ได้ตกลง

ที่จะปลูกลำแสง เป็นพืชเบิกนำ โดยจะรวบรวมลูกพันธุ์แสงท้องถิ่นเพื่อเตรียมนำไปเพาะและนำลงปลูกเสริมหลังแนวป้องกันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงให้เครือข่ายที่สนใจ เช่น หมู่ที่ 3 บ้านอ่าวกรุดนำไปปลูกหลังแนวปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นหมู่ 3 ด้วย

ภาพที่ 2.5.9 กล้าไม้แสง สำหรับทดลองปลูกในพื้นที่อกหลังแนวป้องกันฯ รวมถึงลิกเข้าไปในแนวป่าชายเลน

ผลการทดลองปลูกต้นแสงหลังแนวปักไม้ไผ่ เดือนพฤศจิกายน 2557 ในบริเวณดินนอกชายฝั่งป่าชายเลนของหมู่ที่ 2 โดยร่วมกันปลูกแสงหลังแนวปักไม้ไผ่และไม้ไผ่สวมยางรถยนต์ไม่ประสบผลสำเร็จ ต้นแสงที่นำมาปลูกตายหมด เนื่องจากต้นแสงขนส่งมาไกลมีความบอบช้ำ ตายง่าย และ ช่วงที่ปลูกมีคลื่นลมแรงต้นแสงถูกคลื่นถอนจากดินที่ปลูกหมด

2.5.6 การส่งเสริมให้มีการปลูกต้นแสงและโกงกางในโรงเรียนบ้านเปร็ดในเพื่อนำไปปลูกหลังแนวปักไม้ไผ่หรือโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะในอนาคต

ภาพที่ 2.5.10 ปลูกต้นแสงและโกงกางในโรงเพาะชำ โรงเรียนบ้านเปร็ดใน

2.5.7 การจัดทำแผนชุมชนด้านป้องกันการกัดเซาะและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเล ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำขาวตามข้อบัญญัติองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อบต.ห้วยน้ำขาว ได้จัดทำแผนโครงการปักไม้ไผ่ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง สำหรับงบประมาณ 2559 (ภาพที่ 2.5.11) และในวันที่ 12 มกราคม 2559 ได้จัดประชุมประชาพิจารณ์ แผนชุมชนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล (ตารางที่ 2.5.1) โดยรองผู้ว่าราชการจังหวัดตราดเป็นประธาน มีชุมชนตำบลห้วยน้ำขาวทั้งหมดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เป็นต้นเข้าร่วมประชุม แผนชุมชนฯ ดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยดียิ่ง โดยมีเครือข่ายชุมชนหมู่บ้านเข้าร่วมแสดงข้อคิดเห็นและเสนอความร่วมมือระหว่างกัน และหน่วยงาน เช่น กรมประมง เสนอการให้ความรู้และช่วยเหลือด้านการเพาะพันธุ์ปูแสมเพื่อปล่อยคืนธรรมชาติชายฝั่ง เป็นต้น

แบบ ปร.4 งบฯส....

รายการประมาณการ โครงการปักไม้ไผ่ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง
สถานที่ก่อสร้าง ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดตราด
ประมาณการ เมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2558

ประมาณราคาโดย นาย ชวติศ คุรุกิจโกศล พนักงานโยธา

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หน่วย	ค่าวัสดุสิ่งของ		ค่าแรงงาน		วัสดุและแรงงาน บาท	หมายเหตุ
				ราคาหน่วยละ	จำนวนเงิน(บาท)	ราคาหน่วยละ	จำนวนเงิน(บาท)		
	งานปักไม้ไผ่ป้องกันการกัดเซาะ								
	- ไม้ไผ่ ๕"๖	52,500.00	ต้น	102.50	5,381,250.00	-	-	5,381,250.00	รวมค่าขนส่ง +
	- บันทัดวัดตะกอนเลนพร้อมเสา	3.00	ชุด	5,000.00	15,000.00	-	-	15,000.00	ค่าวัสดุและค่าปัก
	- ป้ายโครงการ	1.00	ชุด	10,000.00	10,000.00	-	-	10,000.00	

ภาพที่ 2.5.11 โครงการปักไม้ไผ่ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งงบประมาณปี 2559 ของอบต. ห้วยน้ำขาว

ตารางที่ 2.5.1 แผนชุมชนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล¹

โครงการ	วัตถุประสงค์	ผลผลิตโครงการ	งบประมาณและที่มา			ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			2559	2560	2561		
1. การศึกษาสาเหตุการกัดเซาะชายฝั่ง ทั้งที่เป็นสาเหตุตามธรรมชาติ และจากกิจกรรมของมนุษย์ กิจกรรม : 1.1. การใช้เทคนิค"กล้า" ทดลองติดตั้งในปากคลองเป้าหมาย	เพื่อหาสาเหตุการกัดเซาะชายฝั่ง ที่เป็นสาเหตุจากการลดลงของตะกอนต้นน้ำ ความเร็วน้ำในคลองเพิ่มขึ้นตามความยาวและทำให้ตะกอนถูกพัดพาไปนอกชายฝั่งมากกว่าการสะสม	วิธีการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทุกปากคลอง	อบต.-ทช.	อบต.-ทช.	อบต.-ทช.	-ชะลอหรือหยุดการกัดเซาะชายฝั่ง	-เครือข่าย อบต.ห้วยน้ำขาว --กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
2. ก่อสร้างแนวป้องกันการกัดเซาะหรือชะลอคลื่น ในแบบที่เหมาะสมกับสถานที่/การก่อสร้างแนวป้องกันการกัดเซาะสาธิตระหว่างคลอง1-15 ให้ครอบคลุมหน้าปากคลองทั้งสองตั้งแต่หมู่1-5 2.1 แนวปักไม้ไผ่สวมยางรถยนต์ : หมู่2, 3 2.2 แนวปักไม้ไผ่ : หมู่2, 3 2.3 เตาข่าย และ ปลูกละอิมป่าชายเลนหลังแนวเต้า	-ลดการกัดเซาะชายฝั่ง -เพิ่มการสะสมตะกอนดินชายฝั่ง -เพิ่มป่าชายเลนที่ถูกทำลาย	-ก่อสร้างแนวป้องกันแบบต่างๆตามความต้องการของชุมชน หมู่1 ถึง 5				-ชะลอหรือหยุดการกัดเซาะชายฝั่ง -สามารถนำผลการศึกษาไปปรับใช้จริง	-เครือข่าย อบต.ห้วยน้ำขาว –จังหวัดตราด -กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

¹ นำเสนอในการประชุมเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ.2559 ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดตราด

โครงการ	วัตถุประสงค์	ผลผลิตโครงการ	งบประมาณและที่มา			ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			2559	2560	2561		
ยาง : หมู่ 1, 4 2.4 หล้าเทียม และ ปลุกเสริมป่าชายเลนหลังแนวหล้าเทียม : หมู่ 5							
3. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่ง 3.1 ปูแสม: ศึกษาเปรียบเทียบพื้นที่ที่เคยมีปูแสมชุกชุมและหายไป กับพื้นที่ยังคงพบปูแสมชุกชุมในปัจจุบัน 3.2 ขยายพันธุ์และปล่อยปูแสมในพื้นที่ที่เคยพบรวมกับการสร้างที่อยู่อาศัยเช่นป่าปรังและอื่นๆ 3.3 หอยปากเปิด หอยแครง หอยจุบแฉะ:	-พื้นที่ปูแสมในพื้นที่เคยพบชุกชุม -แนวป้องกันกัดเซาะแบบต่างๆร่วมกับการปลุกเสริมป่าชายเลนและป่าพื้นล่างเป็นที่อาศัยปูแสมตลอดวงจรชีวิต -ทำแผนที่ความหนาแน่นในพื้นที่ๆพบ ศึกษาและจัดทำวงจรชีวิต การสืบพันธุ์และอื่นๆเพื่ออนุรักษ์และขยายพันธุ์โดยใช้แนวป้องกันการกัดเซาะแบบต่างๆเป็นที่กำบังและอยู่อาศัย	หมู่ 1-5				-ปูแสม หอยชนิดต่างๆมีเพิ่มขึ้น	เครือข่าย อบต.ห้วงน้ำขาว กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมประมง

โครงการ	วัตถุประสงค์	ผลผลิตโครงการ	งบประมาณและที่มา			ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			2559	2560	2561		
4. การติดตามผลการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งแบบต่างๆ (เช่นแนวปักไม้ไผ่ เต้ายาง ฯลฯ) และทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่ง กิจกรรม: -เครือข่ายประชุมวางแผนการติดตามผลของแนวป้องกันแบบต่างๆ และตกลงวิธีการในการตรวจสอบ และพื้นที่ๆมีแนวป้องกันฯ และหรือพื้นที่ๆต้องการสำรวจการกัดเซาะชายฝั่ง -เครือข่ายประชุมวางแผนการติดตามปริมาณการจับปูแสม หอยต่างๆในพื้นที่เป้าหมาย วัดขนาดและน้ำหนักในแต่ละเดือนเพื่อนำไปสู่การจัดการ เช่น เพิ่มการจับลดการจับ ทำที่อยู่อาศัยเพิ่ม เช่น ชั้่ง กล่ำ -ประชุมสรุปผลการดำเนินการ รอบ 6 และ 12 เดือน	เพื่อติดตามผลการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง	-แผนติดตามผลของแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งแบบต่างๆ -เอกสารข้อมูลสรุปผลการติดตามแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งรูปแบบต่างๆ				-ชะลอหรือหยุดการกัดเซาะชายฝั่ง -ผลการสร้างแนวป้องกันการชายฝั่งในพื้นที่ต่างๆ -เพิ่มทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลบริเวณชายฝั่ง -เกิดเครือข่ายชุมชนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติทางทะเล -ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มแหล่งท่องเที่ยว	-เครือข่าย อบต. หวังน้ำขาว

โครงการ	วัตถุประสงค์	ผลผลิตโครงการ	งบประมาณและที่มา			ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			2559	2560	2561		
5.การขยายเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลกับชุมชนข้างเคียงและ/หรือ ชุมชนที่สนใจและมีปัญหาคล้ายคลึงกัน กิจกรรม : 5.1 ประชุมชุมชนที่สนใจ และ/หรือ ชุมชนทั้งหมด นักวิจัยชุมชนหมู่2 และนักวิจัยหลักนำเสนอผลการวิจัยที่ดำเนินการแล้วและกำลังดำเนินการด้านการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ 5.2 ชุมชนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาและตรวจติดตามการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยโครงสร้างที่จัดทำขึ้นแล้วหรือ ชุมชนที่ต้องการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของการกัดเซาะชายฝั่งพื้นที่หน้าทะเลของชุมชนตนเอง 5.3 กำหนดแผนการร่วมมือและอื่นๆสำหรับเครือข่าย 5.4 กำหนดกิจกรรม ตามหัวข้อที่กล่าวแล้ว 5.5 ประชุมสรุปผลการดำเนินการรอบ 6 และ 12 เดือน	เพื่อขยายเครือข่ายความร่วมมือด้านการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลของชุมชนข้างเคียง	-เอกสารผลการวิจัยทั้งก่อนและหลังดำเนินการ -นักวิจัยชุมชนและผู้สนใจร่วมกิจกรรม การศึกษาและตรวจติดตามการป้องกันการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่ง				-เกิดเครือข่ายชุมชนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติทางทะเล -ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มแหล่งท่องเที่ยว	-เครือข่าย อบต. ห้วยน้ำขาว

2.5.8 การจัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่ง

1) จัดทำแผ่นพับจำนวน 500 แผ่น เพื่อเผยแพร่ให้กับภาคีเครือข่าย ผู้ศึกษาดูงาน

ภาพที่ 2.5.12 แผ่นพับเผยแพร่องค์ความรู้การใช้เตายางในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง บ้านเป็ดใน

2) ร่วมเขียนบทความเกี่ยวกับการกัดเซาะชายฝั่งและการป้องกัน การเก็บข้อมูลทรัพยากรประมงและชายฝั่ง ในจดหมายข่าวบ้านเปร็ดใน ได้แก่

1. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน 2557 เรื่อง การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยแนวปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในประเทศไทย
2. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 3 ฉบับที่ 3 เดือนสิงหาคม 2557 เรื่อง การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งภาคประชาชน
3. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 3 ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม 2557 เรื่อง การปลูกต้นไม้ป่าชายเลนเสริมแนวปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นและดักตะกอน
4. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 4 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม 2558 เรื่อง ผลสำเร็จแนวปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นร่วมกับการปลูกเสริมป่าชายเลนด้านหลัง : พื้นที่สาธิตลวดวิฤติโลกร้อน สถานตากอากาศบางปู
5. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 4 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน 2558 เรื่อง ทำความรู้จักแผนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดตราด อดีต ปัจจุบัน อนาคต
6. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 4 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม 2558 เรื่อง ผลสำเร็จการปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นโดยความร่วมมือของชุมชน
7. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 4 ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม 2558 เรื่อง การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง จังหวัดตราด
8. จดหมายข่าวศูนย์เรียนรู้บ้านเปร็ดในปีที่ 5 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม 2559 เรื่องการนำยางรถยนต์ใช้แล้วมาใช้ในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและทำบ้านปลา

2.5.9 ข้อเสนอจากการดำเนินงานด้านการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งประเด็นตัวชี้วัดด้านสุขภาวะ

ชุมชนและสมาชิกชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีสุขภาวะที่ดีขึ้นในหลายมิติ ได้แก่

- 1) ช่วยลดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรป่าชายเลนและทรัพยากรชายฝั่ง ซึ่งเป็นผลจากการปักไม้ไผ่ร่วมกับแนวเตาเย็บทำให้เรือประมงอวนลาก ไม่เข้ามาในบริเวณแนวกันการกัดเซาะ เนื่องจากเห็นด้วยกับการดำเนินงาน รวมทั้ง แนวกันการกัดเซาะ ส่งผลให้มีปริมาณปูแสมเพิ่มมากขึ้น จึงได้เกิดความร่วมมือของเครือข่ายระดับตำบลที่จะทำการส่งเสริมและวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงปูแสม
- 2) มีปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งมากขึ้นช่วยเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหาร โดยในบริเวณแนวปักไม้ไผ่มีสัตว์น้ำเข้ามาอาศัย ชุมชนสามารถจับขายเป็นรายได้และเป็นอาหารได้

ภาพที่ 2.5.13 สัตว์น้ำที่จับได้ในบริเวณแนวป้องกันการกัดเซาะ